

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 20C/59/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216202253
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2016:7216202253.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II v právnej veci navrhovateľa-povinného z vyživovacej povinnosti: M. D., D.. XX.X.XXXX, N. G., C. Č.. XX, zast. advokátom JUDr. Rastislavom Lenartom, AK, Poľova č. 32, Košice, proti odporcovi- oprávnenému z vyživovacej povinnosti: A. D., D.. X.XX.XXXX, N. G.L., R. Č.. XX, o zrušenie vyživovacej povinnosti sudkyňou JUDr. Vierou Kováčovou

rozhodol:

Súd zrušuje vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k synovi A. D., D.. X.XX.XXXX, N. G., R. Č.. XX, ktorá mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 23 P 106/2012- 44 zo dňa 27.6.2012 v spojení s rozsudkom KS v Košiciach zo dňa 27.3.2013 č.k. 8 Cop 409/2012-65 a to odo dňa právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrhu súd konanie zastavuje.

odôvodnenie:

1.Navrhovateľ, povinný z vyživovacej povinnosti, (otec) podal tunajšiemu súdu dňa 1.2.2016 prostredníctvom právneho zástupcu návrh, ktorým sa domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti voči synovi, ktorá mu bola stanovená vo výroku citovanými súdnymi rozhodnutiami, a zároveň zaviazania odporcu, (syna) vrátiť mu už ním uhradené výživné za obdobie od 13.9.2013 do právoplatnosti výroku o zrušení vyživovacej povinnosti.

2. Návrh odôvodnil nasledovne: Posledná právna úprava jeho povinnosti platiť výživné na syna bola stanovená v rozsahu 100 € mesačne, rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 23 P 106/2012 zo dňa 27.6.2012. Odporca dňom 12.9.2013 ukončil štúdium na strednej odbornej škole, so sídlom G.- Š., X. Č.. X. Vyučil sa za hutníka, operátora a ďalej v štúdiu nepokračoval. Z tohoto dôvodu dňa 2.10.2013 podal na tunajší súd návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti. Konanie sa viedlo pod sp.zn. 18 C 186/2013. Návrh bol zamietnutý s odôvodnením, že odporca má zdravotné problémy- chronickú tikovú poruchu, zvýšenú psychickú tenziu, nervozitu. Dôvodom zamietnutia návrhu mali byť zdravotné problémy na strane odporcu. Následne však zistil, že odporca sa venuje športu „ Thajský box,“ takže sa pýta, či jeho zdravotný stav mu umožňuje vykonávať takýto druh športu. Ďalej zistil, že proti odporcovi bolo vedené trestné konanie na Okresnom súde Košice I č.k. 5 T 35/2012, pre úmyselný trestný čin, za čo bol aj odsúdený a bol mu uložený podmienkový trest odňatia slobody. Má preto za to, že pokiaľ odporca je schopný venovať sa športu, a páchať trestnú činnosť, je schopný aj vykonávať práce v zamestnaneckom, či obdobnom pracovnom pomere. Zdôraznil, že aj po vydaní rozhodnutia vo veci 18 C 186/2013 (po uplynutí dvoch rokov) sa odporca nezamestnal, a on si svoju vyživovaciu povinnosť voči nemu naďalej plní. Má za to, že na strane odporcu nie sú dané objektívne príčiny, ktoré by u neho odôvodňovali neschopnosť sám sa živiť.

3. Odporca ako účastník konania sa k návrhu vyjadril podaním, došlým na súd dňa 19.4.2016 tak, že s návrhom nesúhlasí a žiadal ho zamietnuť. Stanovisko odôvodňoval zdravotným stavom, ktorý je vážnou prekážkou pre vznik pracovnoprávneho vzťahu. Uviedol, že je liečený na psychiatrii s diagnózou chronická tiková porucha, a ak je bez liečby jeho zdravotný stav sa zhoršuje, stupňuje sa nervozita, dostáva sa do afektov zlosti. Uviedol, že pracoval v priemyselnom parku Kechnec, kde však vydržal pracovať len jeden mesiac, v dôsledku zdravotného stavu. Potvrdil, že bol trestne stíhaný a že mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody.

4. Navrhovateľ na pojednávaní, konanom dňa 11.11.2016 zotrval na svojom návrhu, žiadal zrušiť vyživovaciu povinnosť na syna, odporcu. Syn je mladý, zdravý človek, ktorý keby chcel tak by si prácu určite našiel. Je vyučený hutník. Uviedol tiež, že sa mu sám snažil prácu nájsť, ale vzhľadom k tomu, že má záznam v registri trestov, zamestnávateľ, ktorý mal spočiatku záujem (že ho zoberie do práce), z týchto dôvodov s ním pracovný pomer neuzatvoril. Tiež uviedol, že zistil, že opätovne sa dopustil odporca trestnej činnosti, mal zbiť kamaráta a následne sa mu mal vyhrážať. Údajne aj z tejto činnosti má byť odporca trestne stíhaný. Je preto toho názoru, že nie je daný zákonný dôvod pre plnenie vyživovacej povinnosti.

5. Odporca, ako účastník konania na uvedenom pojednávaní potvrdil tvrdenie navrhovateľa o tom, že je opätovne trestne stíhaný, že sa bil, tvrdiac, že k tomuto bol vyprovokovaný. Tiež uviedol, že vie pracovať, chce pracovať, ale nie všetky práce sú pre neho vhodné. Keď pracoval v lete ako upratovač, z prachu mu bolo zle.

6. Súd vykonal vo veci dokazovanie okrem výsluchu účastníkov konania oboznámením sa s rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 18 C 186/2013 zo dňa 8. 1.2014 právoplatný dňa 22.2.2014, ktorým bol návrh navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti zamietnutý, vysvedčením o maturitnej skúške odporcu, vyúčtým listom odporcu, dodatkom k vysvedčeniu o maturitnej skúške, lekárskymi správami na zdravotný stav odporcu od MUDr. V. M. zo dňa 24.3.2016, 24.9.2015, 22.4.2015, lekárskou správou Psychiatrickej ambulancie pre dospelých MUDr. L. N. zo dňa 22.4.2015, rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn.- 23 P 106/2012- 44 zo dňa 27.6.2012, rozsudkom Okresného súdu Košice II 23 P/381/2011 zo dňa 23.3.2012, rozsudkom KS v Košiciach sp.zn. 8 CoP/409/2012 zo dňa 27.3.2013, rozsudkom Okresného súdu Košice I sp.zn. 5 T 35/2012 zo dňa 12. 11.2012 v spojitosti s rozsudkom KS v Košiciach sp.zn. 7 To 12/2013 zo dňa 23.5.2013, oznámením sociálnej poisťovne, Úradu práce, soc. vecí a rodiny, a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil tento skutkový a právny záver:

7. Predmetom konania je zrušenie vyživovacej povinnosti povinného z vyživovacej povinnosti otca, vo vzťahu k synovi, odporcovi. Posledná úprava vyživovacej povinnosti otca voči synovi bola určená rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 23 P 106/2012-44 zo dňa 27.6.2012, v spojení s rozsudkom KS v Košiciach zo dňa 27.3.2013 č.k. 8 Cop/409/2012- 65 v rozsahu 100 € mesačne od 1.3.2011 do budúca. Odporca ukončil stredoškolské štúdium vykonaním maturitnej skúšky dňa 12.9.2013. Odporca je nielen plnoletý, ale aj osobou, ktorá má ukončené vzdelanie, ktoré mu umožňuje vykonávať pracovnú činnosť a nepokračuje v štúdiu, t teda nie sú tu okolnosti, že sa štúdiom pripravuje na budúce povolanie. Z tohto dôvodu navrhovateľ podal už v roku 2013 návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti, voči synovi, ktoré konanie sa viedlo na tunajšom súde pod sp.zn. 18 C 186/2013 a rozsudkom zo dňa 8.1.2014 bol jeho návrh zamietnutý. Súd vyhodnotil dôkaznú situáciu tak, že v prípade odporcu sa jedná o osobu, ktorá vzhľadom k svojej zdravotnej indispozícii je objektívne znevýhodnená na trhu práce v porovnaní s inými ľuďmi v jeho veku a kvalifikačnom odbore. Nebolo zistené ani tvrdené, aby odporca svojím konaním maril možnosť zamestnať sa. Odporca objektívne nemá možnosť zabezpečiť si trvalý zdroj príjmov.

8. Od uvedeného rozhodnutia však nastali nové skutkové okolnosti, ktoré podľa názoru súdu odôvodňujú zrušenie vyživovacej povinnosti. Súd vyhodnotil zhodné skutkové tvrdenie, t.j. dôkaz o tom (§ 37 MCP) že odporca sa venuje športu „ Thajskému boxu“, že odporca spáchal úmyselný násilný trestný čin za čo bol aj právoplatne uznaný vinným a odsúdený a to pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 ods. 2 písm. d./ v spolupáchateľstve podľa § 20, ods. 2 Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Košice I sp.zn. 5 T 35/2012 v spojení s rozsudkom KS v Košiciach 7 To 12/2013 zo dňa 23.5.2013, ako aj spáchanie ďalšieho násilného trestného činu, ktoré je v súčasnosti v štádiu trestného konania, za tie okolnosti, ktoré odôvodňujú zrušenie vyživovacej povinnosti otca ako rodiča k odporcovi. Súd zastáva totiž stanovisko, že je tu naplnený zákonný pojem upravený v § 62 ods. 1 Zákona o rodine, t.j. že odporca je schopný sám sa živiť. Vyživovacia povinnosť v zmysle cit. zák. ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine rodičov k deťom

trvá totiž len do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Súd zastáva stanovisko, že pokiaľ odporca je schopný venovať sa športovej aktivite a to takému športu ako je thajský box a je schopný páchať úmyselnú násilnú trestnú činnosť, musí byť schopný sám sa aj živiť. Lekárske správy o zdravotnom stave odporcu súd nespochybňuje a ani netvrdí, že odporca netrpí tými ochoreniami, ktoré sú v lekárskejších správach uvádzané, ale z týchto lekárskejších správ nevyplýva, žiaden záver o tom, že mu tieto zdravotné postihnutia neumožňujú pracovať. Odporca sám vo svojej účastníckej výpovedi uviedol, že vie pracovať, je schopný pracovať, len si musí nájsť prácu, ktorá vyhovuje jeho zdravotnému stavu.

9. Súd aplikoval pri rozhodovaní na zistený skutkový stav ust. § 75 ods. 2 Zák. o rodine.

V ust. § 75 ods. 2 Zák. o rodine je zakotvené, že výživné nemožno priznať, aby by to bolo v rozpore s dobrými mravmi ; to neplatí, ak ide o výživné pre mal. dieťa.

Práve správanie sa odporcu súd v tomto konkrétnom prípade vyhodnotil tak, že priznanie výživného, resp. v danom prípade zamietnutie návrhu a ponechanie vyživovacej povinnosti otca voči synovi by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Aj keď zákon o rodine, ako aj iné právne predpisy, pojem dobrých mravov nevymedzuje, a dobré mravy samé o sebe netvoria súčasť systému právnych noriem, ich aplikácia nachádza svoj výraz práve v rozhodovacej činnosti súdov. Dobré mravy predstavujú súhrn určitých etických a kultúrnych noriem spoločnosti, z ktorých niektoré sú trvalou a nemennou súčasťou ľudskej spoločnosti, iné sa spolu so spoločnosťou vyvíjajú. Konanie v rozpore s dobrými mravmi je konanie, ktoré je v rozpore s určitými vžitými tradíciami a vybočuje z pravidiel morálky. Za takéto konanie súd považuje v prejednávajúcom prípade samotné konanie odporcu, ktorý ako plnoletý syn sa dopúšťa závažnej trestnej činnosti, nepracuje a trvá na tom, aby si navrhovateľ, otec voči nemu plnil vyživovaciu povinnosť. Súd zastáva stanovisko, že odporca je schopný sa živiť, má k tomu dané všetky zákonné predpoklady, má ukončené stredoškolské štúdium s maturitou a skutočnosť, zdravotný stav ho síce obmedzuje v získaní vhodného zamestnania, ale to obmedzenie nemôže byť dôvodom pre plnenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa. Na základe listinného skutkového stavu a z vyššie uvedených právnych dôvodov súd preto návrhu vyhovel.

Vzhľadom na čiastočné späťvzatie návrhu, týkajúceho sa vrátenia peňažného plnenia, súd konanie v tejto časti zastavil, s poukazom na ust. § 145 ods. 2 CSP.

O povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy štátu rozhoduje súd len na návrh a takýto návrh podaný nebol, súd o trovách konania nerozhodoval (§ 57 MCP)

Poučenie:

Podľa § 355 ods. 1 CSP proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

Podľa § 356 CSP odvolanie nie je prípustné proti rozsudku

a.)vydanému na základe uznania nároku alebo vzdania sa nároku okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia

b.)pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 362 ods. 1 CSP odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)

Podľa § 364 CSP rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a.) neboli splnené procesné podmienky
- b.) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c.) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d.) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- e.) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f.) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g.) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo
- h.) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci